

[Svend Andersen]

se på konkurrenceevnen. At lønnen alene ikke er afgørende, kan bl. a. ses af, at der er lande med langt lavere lønniveau end Danmark, der også har beskæftigelses- og valuta-problemer. Endelig giver lave lønninger jo heller ikke nogen sikkerhed for, at vi får en veluddannet og effektiv arbejdskraft. Derfor er det i allerhøjeste grad nødvendigt, at vi ser på andre forhold af væsentlig betydning for erhvervslivets konkurrenceevne.

Vi har da også i socialdemokratiet og i arbejderbevægelsen som helhed haft øjnene åbne for disse muligheder. Ud over at man har accepteret løntilbageholdenhed og givet afkald på flere dyrtidsportioner, har man også indset og peget på nødvendigheden af, at der tilføres erhvervslivet en veluddannet arbejdskraft, og jeg skal her understrege, at vi finder det væsentligt, at der sker en styrkelse af de erhvervsfaglige grunduddannelser, at vi sikrer, at der fremskaffes det nødvendige antal praktikpladser, og at der gives rimelige økonomiske muligheder for de unge, der søger de erhvervsfaglige grunduddannelser.

En vigtig ting for erhvervslivet er tillige tilførsel af kapital, en kapital, der er risikovillig, og som hurtigt kan tilføres det sted, hvor der behov derfor. Også dette forhold er lønmodtagernes organisationer klar over og rede til at medvirke til at løse. Jeg skal her nævne de øgede midler til ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, og hvad det allerede har betydet, men også oprettelsen af Lønmodtagernes Investeringsfond, således som det fremgår af det forslag om økonomisk demokrati, der har været fremsat. Et sådant forslag vil også på længere sigt kunne frembringe de investeringer, der er så nødvendige for erhvervslivet, for valutabalancen og for beskæftigelsen.

Nu har industriministeren jo i sit indlæg gennemgået de foranstaltninger til styrkelse af erhvervslivet, som er foretaget af socialdemokratiet, regeringen og forligspartierne, og som man er enige om at gennemføre, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind herpå, men blot understrege, at der med den meget brede vifte af foranstaltninger er lagt et grundlag for en erhvervs politik, der, hvis den bliver brugt rigtigt – og her tænker jeg på bliver brugt rigtigt af erhvervslivet – vil betyde en væsentlig styrkelse af konkurrenceev-

nen, en styrkelse, der på længere sigt igen vil gavne beskæftigelse og valutaindtjening.

Så skal jeg for måske at undgå at tage ordet yderligere under denne debat meddele, at vi i socialdemokratiet vil stemme imod den foreslåede dagsorden.

Arne Christiansen (V):

Dagens forespørgsel drejer sig om produktionssektoren. Da den er rettet til industriministeren, kan den væsentlige del af den sektor, der hedder landbruget, jo på forhånd udelukkes, så meget mere som vi i sidste uge havde en debat, hvor landbrugets problemer blev grundigt drøftet. Vi havde jo i øvrigt i sidste samling en forespørgsel og debat af samme karakter. Allerede dengang bebudede industriministeren, som det også er nævnt af andre her i dag, en større industripolitisk redegørelse i indeværende samling. Det havde måske været rimeligt og rationelt at reservere dagens debat, til vi kender denne redegørelse; jeg skal i hvert fald begrænse mit indlæg til nogle få og enkelte betragtninger på baggrund af erhvervenes særdeles alvorlige situation.

Det er ikke tilfældigt, om end særdeles usædvanligt, at vi i disse dage oplever, at en af landets største erhvervsorganisationer, Industrirådet, har startet en informationskampagne for velfærdssamfundets overlevelse. Jeg vil gerne pege på, at det ikke er en kampagne med krav om særlige fordele for erhvervene, men en påpejning af forhold, som burde være indlysende selvfølgeligheder, nemlig at produktion og eksport er forudsætninger for levestandard og velfærd. Som jeg har læst denne kampagne, søges der ikke sat skel mellem samfundsgrupperne, men der appelleres åbenlyst til den store gruppe vælgere i midten af det politiske spektrum, formentlig med ønsket om, at når erkendelsen først er vågnet, vil den også brede sig til begge sider.

Nu kan industrien – eller for den sags skyld, hvis man skal anvende forespørgerens ordvalg, produktionssektoren – efter min opfattelse ikke klage over mangel på forståelse og sympati; man behøver formentlig blot at lytte til hovedparten af de efterfølgende talere her i dag. Men forståelse og sympati hjælper jo lidet, når landets gældsætning vokser, når investeringerne svigter på grund af